

Miskolci hip-hop A Nónémek könyve

Szubkultúra emelt szinten

Duma: Trükkös Feliks

Előszó laikusoknak

Amiben biztos vagyok, hogy előbb-utóbb egy hip-hop-hoz nem értő egyén is kézbe veszi ezt a könyvet. Nekik néhány szó arról, mi is ez valójában. Az egész honnan jöhetne, ha nem az Atlanti Óceán túlsó oldaláról. Hogy a főelemek közül pontosan melyik volt előbb (graffiti, break, rap), lehet vitázni, de nem érdemes, és nem is érdekes (rengeteg nálam okosabb leírta már). Van, aki így tudja, van, aki másképp - itt most nem erről lesz szó. Amit én kiemelek, hogy ezt a szubkultúrát, mely világszerte elterjedt (és mindenhol máshogy fogadták), Miskolc, egy középeurópai, kelet-magyarországi város hogyan vette át és alakította ilyenné, a saját ízlésének megfelelőre, sőt, hogyan alakítja folyamatosan, mert ez egy állandó változás alatt álló dolog. A hétköznapi ember számára ez lényegtelen, de egyeseknek életformájává válhat. Sok dologhoz lehet hasonlítani, ugyanúgy elkülönülnek a hip-hop rajongói, mint a rockerek, a nácik, a politizálók bal oldala, jobb oldala, végtelen a sor, ez csak egy a sok közül.

Ami egy viszonylag kis városban, de legalább régiója központjában áll, nem is lényeges az itt lakókon kívül senkinek. Ezért próbálok nem csak lokálpatrióta igényeket kielégíteni, valamennyire általánosságban is szeretnék fogalmazni - mert sok a téves képzet, és ideje néhány fontos dologról lerántani a leplet, magyarán érthetőbbé tenni. Közhelyeket kerülve.

Senki sem állíthatja, hogy a hip-hop nem ér semmit kulturális szinten. Egy adott kor rajza, az emberi önmegvalósítás egy formája, igazából így kellene kezelni, de könnyebb elítélni, ezért (túl) sokan teszik. Tegyük most félre az ellenszenvünket egy könyv erejéig, most ne legyenek a graffitisek városrongálók (ez a vád azért nem tisztességes, mert 1. a falfirkáló nem azért firkálja a falat, mert szándékában áll a várost rongálni (tisztelet a bunkó kivételnek, ismerek ilyen, de ilyen tényleg kevés van), 2. a falfirkáló sosem vádolja a városvezetőséget nyilvánosan semmivel, amivel a közvéleményt ellene hangolná, akkor fordítva miért történik?), hanem csak eltévedt emberek. Jó?

Nem titkolt szándékom, hogy más városokban is megjelenjen hasonló könyv (ezennel megkérek mindenkit, aki valahol máshol jó ismerője városa hip-hop kultúrájának, az írja meg könyv alakban, hasonló szerkezettel, mint ez a jól bevált forma, amit én alkalmaztam), és ezzel is emeljük az ország multikulturális jelentőségét!

Ha már Miskolc nem lett kulturális főváros, csak azért is megmutatjuk (legalább Mi).

Előszó, hogy miért Nóném

Kétféle „hiphápos” van Miskolcon (meg valszeg máshol is): 1. Elit, és 2. Nóném, azaz névtelen. Elitek azok, akik elkezdtek már régóta, mexámlálhatatlan fellépésük volt, oltári jó repbulikat csináltak, sikeresek, tévében voltak, vagy újságban, ki voltak plakátolva a városban, stb. Ők az SCU, a Nílus Szekta, a Zoodeluxe, A Krízishelyzet (jól írom? Nem Hipokriták?), és a Felakaszt, akik a lehető legmélyebben lenézik a Nónémeket - tehát akik nem tartoznak közéjük. (A Zoodeluxos Rikza például kereken kinevetett, amikor megtudta, hogy nem csak őrlök akarok írni a saját könyvemben, hanem a barátaimról is.) Bevallom, egy ideig hezitáltam, hogyan is soroljak fel a lehető legtöbb arcot, aki csinált valamit, ha jó volt, ha rossz, ha híres, ha toy; aztán rájöttem, hogy ha az Elit olyan nagy - hiszen ők ott vannak mindenhol, elismerés jár nekik - akkor miért pont én írok róluk (vagy bárki más, aki veszi a fáradságot), mikor amúgy is kapnak elég fórumot? Ez a könyv inkább azokról szól majd, akikkel inkább azonosulok, akik ismeretlenül is a barátaim, akik nem nyomulnak feltétlenül középiskolákban és a neten orrbaszájba, nem kapnak olyan megtiszteltetéseket, amiket az Elitesek; ők a Nónémek, ahova leginkább én is tartozom. És fogok tartozni akkor is ha lesz olyan idióta, aki valamiért felfuttatna, mert én akkor se fogok lenézni csak úgy senkit. Ha nem értesz egyet, hogy az Eliteseket max. véletlenül említem meg, csak mert muszáj, és pont a kezdedben van egy példány, amit ilyenformán már nem is akarsz elolvasni, mert nyilván amúgy is jobban megírtad volna nálam, küldd vissza nekem, hidd el, valaki más biztosan örülni fog neki.

felixskukacfrímélponthú. Na szevasz!

Most, hogy ezt letudtuk, marad a valóság-hűség, azaz hogy mennyire is lesz hiteles a most következő fércmű. Tudniillik, a miskolci hiphop-jelenség alig több, mint egy évtizedes. Ez alkalommal IS születik ez a könyv, hogy a következő generáció („sőt, a kívülállók, a tisztos polgárok) tisztában legyen a nevekkkel, az eseményekkel, hogy hogyan is kezdődött - persze itt jön egy DE, mert bár személyes beszélgetések révén szereztem a könyv anyagának részét, mindenki máshogy mesél, és mindenki szentül meg van győződve a saját igazáról. Hát én nem firtattam sokáig, hogy mivan, leírtam, ahogy hallottam, aki meg máshogy tudja, az majd megírja a saját verzióját. Nekem jó így, én bejártam az egész város csaknem 2000 utcáját, széttelefonáltam az

agyamat, és rengeteg szabadidőmet pazaroltam erre az irodalmilag nullaszázalék könyvre. Ha valakinek ezek után kifogásolnivalója akad, azzal nem tudok mit kezdeni, megvonom a vállam. Jók legyetek, tanuljatok meg rajzolni, minél többen csináljatok egy jó krút, legyen az break, vagy rap, de ne rongáljatok (le senkit), mert az nem csak titeket húz le.

A fogalmazásom igazán eredeti lesz, készüljön fel mindenki, hiszen, ahol fontosnak érzem (majdnem mindenütt) szubjektív (és műfajnak megfelelő, fiatalos, szlenges) látásmódot fogok alkalmazni, mert bár részese vagyok a miskolci hiphopnak ilyen-olyan formában, legalább ennyire kívülálló is vagyok (nónémek mintaképe, hehe). Próbálok úgy írni, hogy olyanoxámára, akiknek ez a világnézet ellenérzéseket kiváltó, megláthassa a szépségét, vagy annak, aki benne van, a hátulütőjét.

Egy idézettel próbálnám demonstrálni a lényegét:

„Nagy fokú a tájékozatlanság tapasztalható a képregénnyel kapcsolatban, túl sok az előítélet, kevés a tényszerű ismeret. Számos esetben bebizonyosodott, ha ez a, sokszor joggal lenézett műfaj hozzáértő szakemberek, művészek kezébe kerül, akkor alkalmas művészi érték létrehozására.” (Kertész Sándor: Szuperhősök Magyarországon, 1991)

Szerintem ez abszolút igaz a Graffitire is!

Tegyük fel a kérdést: Nem jobb elfogadhatóbbá varázsolni, kézben tartani ezt a kényes dolgot, mint állandóan csak elítélni? Szóval csak megértően, toleránsan, a kapott infókat diszkréten! Köszönöm a figyelmet!

HA VALAKI HIÁNYZIK A KÖNYVBŐL... FIRKÁLD ODA!!

Trükkös Feliks

Trekklista

Előszó laikusoknak
Előszó, hogy miért nóném
Trekklista

Break
Graffiti

1. Falfirkálás
2. Hip-hop graffiti - Toyok
3. Graffiti a helyi sajtóban
4. Egy esetleges megoldás
5. 2-esek, 3-asok
6. Komoly emberek
7. Csoportok
8. Üzenetek
9. Sajti Tamás, a legenda
10. Vonatozás
11. Streetart
12. Rongálás

Zene

1. Rap
2. Lemezlovasok
3. Beatbox

Mivaaan??! (szómagyarázat)

Respekt

Képek névlista

Képek

*

**aki a teljes anyagot olvasni szeretné, az lépjen kapcsolatba a szerzővel
rohadeek@citromail.hu**